

Hala Uykularım Kaçıyor

– Ahmet AYZAZ · 17 Ağustos 2022

HALA UYKULARIM KAÇIYOR

Ahmet AYZAZ

Gaziantep Güneş Gazetesi 17 /8 /2022

Rahmetli babam Halaf Ayazı ve bütün ebediyete göç edenleri, bu gün burada saygı ve rahmet ile anıyorum. Babamdan ve babamın ayak izlerinden, insan artığı bir gencin, davranış bozukluğundan, kısaca söz etmek istiyorum. Belki gençlerimize faydalı olurum diye düşündüğüm için.

Babam Halaf Ayaz 1943 senesinde askerde bölük yazıcısı imiş. Kur'anı kerimi de çok iyi bilirdi.. Bunları okur-yazar kimselerin çok az olduğu bir zamanda nasıl öğrenmiş bilemiyorum, sağlığında da kendisine sormayı bir türlü akıl edemedim. Daha biz okul çağına gelmemiştik, bize Peygamber efendimizden söz ederdi, Gaziantep'te, Hacı Nasır Camii de Hafız Tefvık Karslıdan dinlediği vaazları aile halkına anlatırdı. Bir tarih kitabında Mustafa Kemal Atatürk'ün, İsmet İnönü'nün, Mareşal Fevzi Çakmak'ın resimlerini gösterirdi.

Babam insan haklarına çok saygılı olduğu gibi, hayvan haklarını da bize anlatırdı. Örneğin, sütlü inek ile çift sürülmez derdi. Hayvanların yemine, suyuna dikkat etmek gerekir derdi. Çünkü hayvanların dilleri ağızları konuşmaya müsait değil, acıktım, susadım, yoruldum diyemezler. Eşeklere ağır yük yüklenmez. Bunları insanların düşünmesi gerekir derdi. Ben ve kardeşlerim bu çizgide, bu inanışla hayata atılıp, büyüdük. Bu gün burada başınızı ağrıtmak istemiyorum. Fakat asıl anlatmak istediğim önemli bir konu var. Bunu okuyun, görün diyorum.

1973-1974 yıllarından söz etmek istedim. Kayın pederim Mehmet Bozgeyik, Oğuzeli'nin Yazılı Köyünde çiftçi ve davar cı idi,. O, yıllarda kayınpederim yurt dışında, büyük kayınım askerde, evde belli başlı bir büyük yoktu. Kayın pederimin bir tane koçu vardı, hani at gibi derler ya. Ta öyle bir koçtu. Mevsim koyunların çiftleşme zamanı, ekinler yolunmuş, yaylımın bol olduğu bir mevsim. Her gün koyunlar yaylımdan gelince, günde 3-5 koyuna tohum bırakan, güçlü ve kuvvetli olan koç, yaylımdan eve dönünce, ölü gibi yatıyor. Kayın validemin verdiği arpaya da dönüp bakmıyor. Aman Allah'ım! Bu koç neden böyle oluyor? Bu koça ne oldu? Bir, bilen birisi de yoktur . 3 gün derken, 5 gün derken, geçen zaman içinde koç, hastalanıp ölüyor. Koç öldükten bir müddet sonra birisi küçük kayınım soruyor. Koçunuz ölmüş mü? Kayınım da evet öldü deyince, çobanınız C.Ş Akşama kadar o koçun üzerinde dolaşırdı. Yaylıma götürürken ve getirirken de koçun üzerine binerdi. Demiş. Kayınım o zaman küçük yaş da , ona gidip de bir şey söyleyecek yaşta değil. O yıl koyunlar koçsuz kalmış ve koyunların bazıları o yıl kısır kalmış (doğurmamış). Aradan 50 yıla yaklaşık bir zaman geçmesine rağmen, olay aklıma gelince, uykularım kaçıyor. Sırtında o ağırlığı, akşama kadar taşıyan koçu düşünüyorum. Yine 3 gündür bu koç rüyalarım giriyor, uyuyamıyorum. Bu koçu yaylıma götüren şahıs o zamanlar tahminen

16-17 yaşlarında bir insan artığı imiş. Buna insan denir mi?

Saygı değer okurlarım;

Bu genç, insanlıktan nasibini almamış bir ananın, insanlıktan nasibini almamış bir babanın çocuğudur diye düşünüyorum. Zaman geçse de Allah belasını verir inşallah diyorum. Kendisini lanetliyorum.